

Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу
САВРЕМЕНА ПРОУЧАВАЊА ЈЕЗИКА И КЊИЖЕВНОСТИ
Зборник радова са VII научног скупа младих филолога Србије, одржаног
28. марта 2015. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу
Година VII / Књ. 1

Издавач

Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу

Уређивачки одбор

Проф. др Милош Ковачевић

Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац

Проф. др Драган Бошковић

Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац

Проф. др Ала Татаренко

Филолошки факултет Универзитета „Иван Франко“, Лавов, Украјина

Проф. др Миланка Бабић

Филозофски факултет, Универзитет Источно Сарајево, Босна и Херцеговина

Проф. др Михај Радан

Факултет за историју, филологију и теологију, Темешвар, Румунија

Проф. др Димка Савова

Факултет за словенску филологију, Софија, Бугарска

Уредници

Проф. др Милош Ковачевић

Доц. др Јелена Петковић

Рецензенти

Проф. др Милош Ковачевић

Проф. др Радивоје Младеновић

Проф. др Никола Рамић

Проф. др Вања Станишић

Проф. др Божинка Петронијевић

Проф. др Мирјана Мишковић Луковић

Проф. др Тијана Ашић

Проф. др Анђелка Пејовић

Проф. др Сања Ђуровић

Доц. др Владимир Поломац

Доц. др Јелена Петковић

Доц. др Ана С. Јовановић

Доц. др Милка Николић

Доц. др Јелена Даниловић

Доц. др Славко Станојчић

Доц. др Маријана Матић

Доц. др Ана Јовановић

Доц. др Саша Модерц

Зборник радова са VII научног скупа младих филолога Србије,
одржаног 28. марта 2015. године
на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу

САВРЕМЕНА ПРОУЧАВАЊА ЈЕЗИКА И КЊИЖЕВНОСТИ

Година VII / књ. 1

Крагујевац, 2016.

Светлана Шишанов Рашетиа
ЧОВЕК И СУДБИНА: О МЕТАФОРИЧКОЈ КОНЦЕПТУАЛИЗАЦИЈИ
ПОЈМА СУДБИНА У СРПСКОМ И ЕНГЛЕСКОМ ЈЕЗИКУ / 139

Марија Станојевић Веселиновић
КОМПАРАТИВНИ ФРАЗЕОЛОГИЗМИ КОЈИ СЕ ОДНОСЕ
НА КАРАКТЕРНЕ ОСОБИНЕ ЧОВЕКА И ЊИХОВИ
КОРЕСПОНДЕНТИ У НЕМАЧКОМ ЈЕЗИКУ / 147

Звездана Симић
ФРАЗЕОЛОГИЗМИ СА КОМПОНЕНТОМ *APFEL* У НЕМАЧКОМ
И ЊИХОВИ ЕКВИВАЛЕНТИ У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ / 157

Маиа Пешировић Гујаничић, Бојана Тулимировић
МЕТОД ОБРАДЕ РУТИНСКИХ ФОРМУЛА У ШПАНСКОМ
ЈЕЗИКУ: ПРИМЕР ФРАЗЕОЛОШКОГ ОБРАСЦА / 165

Драгана Василијевић
СТЕРЕОТИП РУСИЈЕ У ЈЕЗИЧКОЈ СВЕСТИ
ГОВОРНИКА СРПСКОГ ЈЕЗИКА / 177

III СИНТАКСИЧКА И СТИЛИСТИЧКА ПРОУЧАВАЊА

Марија Вучинић
СИНТАКСИЧКЕ ФУНКЦИЈЕ ИНФИНИТИВА УВЕДЕНОГ
ГЛАГОЛОМ У САВРЕМЕНОМ ИТАЛИЈАНСКОМ ЈЕЗИКУ / 191

Вања Миљковић
ПОРЕДБЕНЕ КОНСТРУКЦИЈЕ СА ОПЕРАТОРОМ КАО
У САВРЕМЕНОМ СРПСКОМ ЈЕЗИКУ / 201

Драгана Вучковић, Милош Сиасовић
УСЛОВНЕ РЕЧЕНИЦЕ СА ВЕЗНИКОМ *ДА* У
СРПСКОМ И ФРАНЦУСКОМ ЈЕЗИКУ / 215

Ивана Мишић
ДИСТРИБУЦИЈА *НИМАЛО* *ВС. НИ МАЛО* И *НЕМАЛО*
ВС. НЕ МАЛО СА НЕГИРАНИМ ПРИДЕВИМА И
ПРИДЕВИМА НЕГАТИВНЕ СЕМАНТИКЕ / 223

Марија Јанковић
ПАРТИЦИП II КАО НУКЛЕУС ПАРТИЦИПСКЕ ФРАЗЕ
У САВРЕМЕНОМ НЕМАЧКОМ ЈЕЗИКУ / 231

Маријана Богдановић
МОГУЋНОСТ АКТУАЛИЗАЦИЈЕ ЛЕКСИЧКОГ СЛОЈА СЛАВЕНИЗАМА
У РАЗГОВОРНОМ СТИЛУ САВРЕМЕНОГ СРПСКОГ ЈЕЗИКА / 239

Јанко Ивановић
УПОТРЕБА ПРЕДЛОГА *ОКО* У ПУБЛИЦИСТИЧКОМ СТИЛУ / 249

Стефан Тодоровић
ДЕКОМПОНОВАЊЕ СА ГЛАГОЛИМА ТИПА *ДОНЕТИ* И *ДАТИ*
У АДМИНИСТРАТИВНОМ И ПУБЛИЦИСТИЧКОМ СТИЛУ
– ГРАМАТИЧКИ И СТИЛИСТИЧКИ АСПЕКТ / 261

Јулијана Стевановић
ИМПЛИЦИТНА КАУЗАЛНА ВЕЗА У ПУБЛИЦИСТИЧКОМ СТИЛУ / 273

Маријана Богдановић¹
Београд

МОГУЋНОСТ АКТУАЛИЗАЦИЈЕ ЛЕКСИЧКОГ СЛОЈА СЛАВЕНИЗАМА У РАЗГОВОРНОМ СТИЛУ САВРЕМЕНОГ СРПСКОГ ЈЕЗИКА²

Предмет рада јесте семантичка анализа лексичког слоја славенизама употребљених у савременом српском језичком изразу, и то оном који је базиран на разговорном језику. Грађа је ексцерпирана из различитих поджанрова електронског дискурса – форума, коментара новинских вести, блогова, облика чет-комуникације – дакле, форми које у начелу представљају писану реализацију разговорног дискурса. Циљ рада је да се утврди стилска функција славенизама употребљених у свакодневној комуникативној ситуацији, затим да се пружи интерпретација њиховог семантичког опсега, као и да се изнађу узроци њихове изразите стилске ефицијентности.

Кључне речи: савремени српски језик, разговорни стил, славенизми, семантика, стилска функција

1. Предмет рада. Корпус. Циљеви рада

Предмет овог рада јесте семантичка анализа лексичког слоја славенизама употребљених у разговорном (колоквијалном) стилу савременог српског језика. Како су славенизми речи и облици карактеристични за предстандардне епохе развоја нашег језика, а у књижевноуметничком стилу савременог језика могу се јавити као плод ауторове свесне интенције за стилизацијом текста, нас је занимала могућност њихове актуализације у разговорном стилу, који се по правилу реализује као спонтана, неприпремљена вербална интеракција. Разговорни стил по дефиницији представља усмену интерпретацију, међутим, он може имати и писану реализацију у виду приватне незваничне преписке, нарочито фреквентне са развојем електронског вида комуникације.³ Корпус за рад представља грађа ексцерпирана из различитих поджанрова електронског дискурса. Наиме, могућност употребе лексике старокњижевног типа проверавали смо у исказима на различитим интернет форумима, блоговима, коментарима новинских вести, облицима чет-комуникације – формама које представљају посебне виртуелне жанрове у оквиру електронског дискурса. У њиховој основи начелно је разговорни језик. Електронски дискурс представља „писани облик комуникације који показује све карактеристике говора – лаконичност, концизност, елиптичност, обилно прибегавање мимици и гестовима које веома успешно дочаравају анимирани

1 Marijana.Bogdanovic@isj.sanu.ac.rs; marijanabogdanovic01@gmail.com

2 Овај рад је настао у оквиру пројекта 178009 *Лингвистичка истраживања савременог српског књижевног језика и израда Речника српскохрватског књижевног и народног језика САНУ*, који у целини финансира Министарство за просвету и науку Републике Србије.

3 О језику електронске поште са аспекта елемената говорног језика у, формално гледано, писаном дискурсу в. Ковачевић и Бадурина 2011 (нарочито поглавље: *Раслојавање поља дискурса на језичне планове (разговорни дискурс и писани дискурс)*), као и Поповић 2009.

емотикони и друга семиотичка средства, политематичност, могућност истовременог учешћа у комуникацији више говорника и сл.” (Поповић 2009)⁴.

Циљ рада јесте интерпретација семантичког опсега анализираних славенизама, као и утврђивање њихове стилске функције и узрока изразите стилске ефицијентности коју остварују својом активацијом у разговорном стилу савременог српског језика.

2. О статусу појма и термина славенизам

2.1. За лексику старокњижевног типа, у коју улазе и позајмљенице из руског језика, у нашој научној и стручној славистичкој литератури уобичајен је назив славенизми.⁵ Славенизми су, као специфичан лексички слој, завредели пажњу у радовима многих аутора, али је питање значењског опсега овог појма остало прилично неуједначено. Тако једни аутори под појмом славенизам подразумевају само лексику из црквенословенског језика, али не и из руског наслеђа, што се види по њиховом разврставању старокњижевне лексике на русизме и „славјанизме” (Толстој 1977, Дабић 1984). Из перспективе руског језика, ова подела је адекватна јер се ту ради о разграничавању лексике из црквенословенског наслеђа и лексике домаћег, тј. руског порекла. Тако, на пример, Винокур (1959: 443) истиче да се под „славјанизмом” сматра све оно што се налази у савременом руском језику, а дошло је у њега са црквенословенског извора или је по свом пореклу на било који начин у вези са овим извором. Међутим, из угла србистике, под славенизмима, поред црквенословенских, треба сматрати и руске елементе, будући да је руски језик у великој мери утицао на развој књижевног језика код Срба. Према томе, најобухватнија дефиниција славенизама експлицира да су то речи и особине које припадају српскословенској, рускословенској, заједничкој црквенословенској и руској лексици, а такође и хибридне творевине, тј. облици који садрже особине и црквенословенског, без обзира на редакције, или руског и нашег језика (СТИЈОВИЋ 1992: 13). И Љиљана Суботић (2006: 202) истиче да термин славенизам означава језичке елементе углавном црквенословенске провенијенције (али и руске) у српском језичком ткиву, који нису адаптирани, односно нису уклопљени у фонолошку и морфолошку структуру српског језика, што је и била једна од основних карактеристика славеносрпског идиома. Дакле, у питању је лексика која је словенског порекла, а која не припада српском народном језику (Младеновић 1993: 80).

2.2. На значај славенизама, као специфичног слоја лексике, више пута је указивано. Тако Александар Младеновић (1984: 99), говорећи о питањима израде речника славеносрпског периода, наглашава да ће се регистравањем свих славенизама славеносрпског језика добити, поред осталог, детаљан увид у карактер те лексике и у њен обим, чиме ће се осветлити њено место у поменутом српском књижевном језику. Ти подаци биће нам драгоцени не само за лексиколошка истраживања већ и за ближе утврђивање карактера самог славеносрпског језика, па би „ненародност”, која му се традиционално приписује, била детаљније осветљена. Несумњива је вредност овог слоја лексике за наш књижевнојезички континуитет, нарочито ако се има у виду да је „вуковска основица нашег савременог

4 У електронској верзији рада, коју смо ми користили, стране нису нумерисане. Пуна референца дата је у списку литературе.

5 За овај лексички слој Павле Ивић (2001: 283) каже да су то „старинске књишке речи које смо уобичајили звати славенизмима”.

књижевног језика у великој мери засенила све што је урађено у претходним вековима и створила утисак неке врсте културног и књижевног вакуума, кога, на срећу, није било” (Јовановић 1981: 11). Важност старе књижевне лексике иде и даље од овде реченог – она, наиме, није само сведок епоха кроз које је прошао наш језик у процесу своје стандардизације већ има и важан удео у савременом књижевном језику, наравно у одређеним функционално-стилским жанровима и са посебном стилистичком обојеношћу.

3. Славенизми у контексту некадашње књижевнојезичке ситуације

Старокњижевна лексика потиче из језичких идиома који су код Срба раније били у употреби, те је самим тим оквалификована као припадник језичке прошлости, дакле, као неактуелна, застарела или чак неразумљива. У питању су карактеристике лексичког слоја који је био нарочито активан у делима писаца предвуковске и вуковске епохе⁶ и тада је имао статус стилски неутралне лексике. Употреба речи примарне црквенословенске оријентације била је превасходно условљена тематиком књижевних дела која је захтевала много комплекснији језички израз од оног који је могао понудити речнички репертоар народног језика.⁷ Наиме, у сфери апстрактних појмова тадашњи народни језик није имао развијен лексички репертоар, те су славенизми представљали основна средства за изражавање мисаоних садржаја и њихова употреба није била у функцији постизања стилске експресивности и сликовитости књижевног израза. Тако на пример, говорећи о језику Сарајлије и Његоша, Меша Селимовић (1987: 124) ће рећи да је то „језик мисли, тражења смисла изван обичног и познатог, копање по вечним тајнама живота и смрти, тајнама бића људског, његова места, суштине и сврхе”, а овакав тематски оквир у народном идиому није могао пронаћи одговарајућа изражајна средства. Светозар Стијовић (1992: 232) ће истаћи да без многобројних речи најчешће словенског, али не и српског народног порекла (рускословенских, руских, славеносрпских и српкословенских), Његошево филозофско остварење *Луца микрокозма* не би могло бити написано. Неутралан стилски статус данас су црквенословенске речи задржале у сфери богословља, као и у одређеним научним дискурсима, као што су теолошки или филозофски, где представљају елементе њиховог појмовно-терминолошког апарата.

4. Славенизми у контексту данашње књижевнојезичке ситуације

4.1. Говорећи о статусу старе лексике у Речнику САНУ, Гордана Јовановић истиче да су неутралнији квалификативи, али довољно информативни да могу макар приближно одредити шта може, а шта не може бити активни фонд савременог књижевног језика, погоднији и оправданији од етимолошких, који речнику савременог језика у суштини нису потребни када је у питању старија лексика. Задатак речника је пре свега да истакне основну семантику речи, вишеслојност његове семантичке структуре и да одреди могућност њене употребе у савременом књижевном језику (Јовановић 1981: 15).

6 Овај лексички слој нарочито је фреквентан у делима Д. Обрадовића, П. П. Његоша, Д. Исаиловића, Ђ. Јакшића, С. М. Сарајлије, С. Сремца, Л. Лазаревића, Г. Зелића итд.

7 Разматрајући питање улоге рускословенског и славеносрпског језика у историји српског језика и културе, Дмитријев (1974: 64) наглашава да су управо помоћу ових језика остварена сва достигнућа науке, просвете, културе и књижевности код Срба у XVIII век.

типичним рускословенским или српкословенским фонетизмом, које долазе из групе лексичко-фонетских архаизама.¹¹

5.2. Како наш корпус показује, славенизми актуализовани у савременом српском језичком изразу, и то оном који је базиран на разговорном (колоквијалном) језику, поседују јаку стилистичку ефицијентност. Експресивност црквенословенских форми остварује се у односу према њиховим еквивалентима у савременом језику, који представљају неутралне лексичке јединице. Славенизми активирани у колоквијалном језичком изразу по правилу имају изразиту конотацију. Избор црквенословенске уместо српске варијанте, наиме, плод је свесне интенције адресанта за постизањем иронично-саркастичне, а самим тим и хумористичке, конотативне обојености читавог исказа. Ево неких примера из корпуса:¹²

- Дан када је св. Тома напредни имао „виђеније” и „указаније” 10 ЕУ заповести (коментар, www.njuz.net, 31. 5. 2014);

- А после ће ови исти бајкописци да нам се на глас и у лице чуде зашто озбиљан свети из окружења нам а и шире, избегава да склади полове са овим невероватним Дечјим вришићем званим „Весела Земља Србија” (revija.kolubara.info, 17. 3. 2015);

- Ошкровеније рује на саксији (назив блога, www.kockica.org, 22. 6. 2012).

Са нешто неутралнијом конотацијом долазе следећи примери:

- Ошерање Грчке би било иочешак краја јединствене Европе (www.mojenovosti.com, 6. 9. 2011);

- По мом скромном мишљењу ... у ишању је менијални склоп који је толико ошуђен од менијалног склопа заједнице у којој је ионикао да се то несагласије од сиране издајника доживљава као исебности (www.forum.vidovdan.org, 13. 4. 2010);

- Најбоље би било да укинете грађанско, и уведете сеоско воспийање базирано на народном учитељу Васе Пелагића ... кад се изгласате, то јест. (forum.b92.net, 25. 5. 2005);

- Зашто би ми једног дерана, што зна реда и воспийања, има да седне сити за астијал Магистратија. Чисто мало да иroveжбамо, како то изгледа, кад те води ирисијојан свети. (www.021.rs, 22. 3. 2011).

5.3. Конотативна обојеност славенизама произлази из екстензије њиховог семантичког миљеа до којег долази њиховим активирањем у свакодневной комуникативној ситуацији. Значења старокњижевних лексема активираних у колоквијалном изразу савременог српског језика, наиме, унеколико су модификована. То ширење семантичког поља славенизама из разговорног дискурса показаћемо на одабраним примерима из нашег корпуса:

5.3.1. Пример:

Зашто своју мудреноси носи тамо у Америку, право у Walmart на акцијски штанд, а иусти нас зашучане нашој мудроси (www.novosti.test.mainstream.rs, 17. 2. 2014).

У наведеном исказу старокњижевни облик мудреноси из првог дела реченице, вршећи подручљиву и ироничну карактеризацију носиоца наведене особине, конкурише српској варијанти мудроси, употребљеној у другом делу исказа. Зачењски опсег активираног славенизма шири је у односу на семантику његове

11 О класификацији архаизма в. Радовић Тешић 1982: 259–260. Ауторка архаизме актуализоване у савременом језичком изразу назива тзв. неоархаизмима.

12 Примери ћи бити навођени у оригиналу, дакле, без интервенција граматичке или правописне природе.

...

...

...

...

...

...

А ево како *то* ради оно *љигаво* мало *створеније* (twitcsy.com, 8. 4. 2014).

Тања ја мислим да си *тии* *ша* *шћо* е *љубоморна*... *тии* си *одвратио* *створеније* а не она *зашто* *иссстиии* *иди* *шешјај* (<https://twitter.com/babygogi/status/264314867572432896>, 2. 11. 2012).

Човек је *прави* беда ... *најружније* *створеније* које сам *икада* *видео*, и *сада* *хоће* да *попуни* *шу* *ману* *еџосстичким* и *шизофреничким* *улогама* (www.topix.com, 10. 1. 2010).

5.3.6. Изразито иронично конотирана јесте и лексема *мученије* из следећег примера:

Србија била 20 мин без *интернета*. Замисли какво је *то* *мученије* било за ове *шћо* *седе* 24/7 дана на Facebook-и (www.blic.rs, 1. 4. 2013).

У односу на српски еквивалент *мучење*, овај славенизам потцртава изразито негативан, подругљив и подсмешљив став говорника према теми комуникативне ситуације, те подразумева семантику „дуго, тешко, неподношљиво, неиздржљиво мучење”, наравно иронично обојену.

5.3.7. Нарочито занимљив пример употребе славенизама у свакодневној говорној ситуацији представља следећи исказ, ексцерпиран из коментара једне новинске вести:

Невоља је у *томе* *шћо* су сви они који би *слушали* и *гледали* Терезу у *иностраништу* или немају *пара* за *збишција* *тииша* овог у Дому Синдиката. Не *шреба* *заборавиши* да уз све ово *иду* *хаљине*, *одела* и *много* *друге* *ствари* које је СФРЈ могла себи да *плати* а Србија не може (www.kurir.rs, 11. 10. 2013).

Савремена синонимна лексема употребљеног славенизма јесте *збиће* и дефинисана је у Речнику САНУ (т. VI, 620) као „збивање, догађање; оно што се збило, догађај, доживљај”. У наведеном исказу, међутим, старокњижевни облик *збишције* подразумева још допунских значењских детерминација, те се семантички може интерпретирати као „догађај неприступачан обичном човеку, скуп; снововски, помодарски”.

5.3.8. Понекад активација старог облика доприноси снажнијем и експресивнијем истицању семантике означеног појма, као у следећим примерима:

Његова *привидна* *мужестивености* *ошвара* се меком *шћолином* на кожи (www.тојекрпсе.rs, 4. 3. 2014);

Волио бих *имати* *мирис* који *припада* *мирисима* изражене *индивидуалности* и *снажног* *карактера* који *наглашавају* *мужестивености* (www.punmiris.com, 24. 8. 2011).

Рускословенска форма *мужестивености* снажније потенцира семантичке нијансе „префињеност, суптилност, нежност” у односу на српски лексички пандан *мужевности*.

6. Закључне напомене

Закључне напомене можемо груписати у неколико тачака:

1. Старокњижевне речи, фреквентне у ранијим периодима развоја нашег језика, а данас на периферији лексичког система, могу бити интенционално активирани и у садашњем тренутку, чиме добијају на вредности као важно средство стилизације текста, и то не само књижевноуметничког већ и разговорног. Наиме, наведени примери показују да је актуализација лексике старокњижевног типа могућа и у разговорном стилу, који се, сем у усменој форми, реализује и у различитим облицима електронске комуникације (интернет форуми, коментари новинских вести, блогови и сл.).

Литература

- Винокур 1959: Г. О. Винокур, *Избрани работи по рускомому језику* (поглавље *О славјанизмама у современном руском литературном језику*), Москва.
- Грицкат 1969: И. Грицкат, „Језик књижевности и књижевни језик”, Београд: *Јужнословенски филолоџ*, XVIII/1-2, Београд, 1-35.
- Дабић 1984: Б. Л. Дабић, „Русизми и славјанизми у лексици Луче микрокозма”, *Лексикографија и лексикологија*, зборник радова, Нови Сад (Матица српска) – Београд (Институт за српскохрватски језик), 47-52.
- Дмитриев 1974: П. А. Дмитриев, „Русско-славјански и славјано-србски језици и проблеми стварања литературног језика на народној основи”, Београд: *Зборник за филологију и лингвистику*, XVII/1, Београд, 63-70.
- Драгићевић 2007: Р. Драгићевић, *Лексикологија српског језика*, Београд: Завод за уџбенике.
- Ивић 2001: П. Ивић, *Српски народ и његов језик*, Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижевница Зорана Стојановића.
- Јовановић 1981: Г. Јовановић, „Лексика старијих типова књижевног језика у Речнику српскохрватског књижевног и народног језика САНУ”, Београд: НССУВД, св. 11/2, Београд, 11-15.
- Ковачевић 2000: М. Ковачевић, *Стилистика и граматишка стилистичка фигура*, Крагујевац: „Кантакузин”.
- Ковачевић и Бадурин 2001: М. Ковачевић и Л. Бадурин, *Раслојавање језичне стварности*, Ријека: Издавачки центар Ријека.
- Милановић 2000: А. Милановић, „Стилематичност архаизама у роману *Ојсада цркве Св. Спаса* Горана Петровића”, Краљево: *Повеља*, год. 30, бр. 1, Краљево, 120-130.
- Младеновић 1984: А. Младеновић, Речник текстова славеносрпског периода и нека питања његове израде, у: *Лексикографија и лексикологија*, зборник радова, 97-101.
- Младеновић 1993: А. Младеновић, „Развитак и стабилизација екавског изговора српског књижевног језика у другој половини XVIII и првој половини XIX века”, Нови Сад: *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, XXXVI, Нови Сад, 79-83.
- Поповић 2009: Љ. Поповић, „Лексичке иновације у електронском дискурсу српског и хрватског језика”, у: [ур. Б. Тошовић], *Die Unterschiede zwischen dem Bosnischen/Bosniakischen, Kroatischen und Serbischen. Lexik – Wortbildung – Phraseologie*, 165-183; електронска верзија: http://www.ukrajinistika.edu.rs/preuzimanje/word/dopuna_2014/Elektronski_diskurs.doc
- Радовић Тешић 1982: М. Радовић Тешић, „Архаизми и њихова обрада у Речнику САНУ”, у: *Лексикографија и лексикологија*, зборник радова, 257-262.
- Радовић Тешић 2009: М. Радовић Тешић, *С речима и речником*, Београд: Учитељски факултет.
- Реметић 1997: С. Реметић, „О траговима црквеног језика у народним говорима (потврде именица средњег рода на -ије)”, Београд: *Јужнословенски филолоџ*, LIII, Београд, 75-85.
- РСМ I-VI: *Речник српскохрватског књижевног језика*, Нови Сад: Матица српска.
- РСАНУ I-XIX: *Речник српскохрватског књижевног и народног језика САНУ*, том I-XIX (слова: А-П), Београд: Институт за српски (српскохрватски) језик САНУ.
- Селимовић 1987: М. Селимовић, *За и против Вука*, Београд: БИГЗ.
- Стијовић 1992: С. Стијовић, *Славенизми у Његошевим песничким делима*, Сремски Карловци–Нови Сад: Издавачка књижевница Зорана Стојановића.
- Суботић 2006: Љ. Суботић, „Којим је то језиком писао Стерија”, у: *Јован Стерија Појовић – класик који нам се обраћа*, зборник радова, Вршац: Књижевна општина.

Филолошко-уметнички факултет
Крагујевац

Коректура
Милица Милојевић Миладиновић

За издавача
Проф. Радомир Томић
Декан Филолошко-уметничког факултета

Технички уредник
Стефан Секулић

Штампа
Занатска задруга
„Универзал”, Чачак

ISBN 978-86-85991-88-2

Тираж
200